

● לתסריטאי אבי בהן, על שני ה- מערכונים קומתינג - קומתינג (יום חמישי, 11.79), שהצטיינו ברעיונות מקוריים, בטעם טוב ובמידה של איפוק, שהם נדירים מאד ביצירה הטלוויזיונית המקורית בישראל.

טלוויזיה

טוטו יערי

הטוטו שריתק בשבוע שעבר את הטל- וויזיה: האם יגיע אהוד יערי לקאהיר או לא?

יערי יצא לפני שבועיים על חשבונו לאירופה, וביקש לשם כך חופשה. העיר לה: לאסוף חומר לספר שהוא עומד לכ- תוב על המשאיהמתן בין מצרים וישראל.

אולם ערב נסעתו ביקש יערי מדובר רשות השידור, משה עמר, מדליונים של הרשות, שאותם נהג בשעתו לחלק ב-

שדרן רביב *

לווינגטון

מצריים, כששהה שם. עובדה זו עוררה את ההשערה שהוא מתכוון להמשיך מווינה, שאלה הגיע, לקאהיר, אם יאשרו המצ- רים את כניסתו.

למנהל מחלקת החדשות, חיים יבין, הבטיח יערי כי אם אכן יגיע לקאהיר, יודיע לו על כך טלפונית.

אולם בבניין הטלוויזיה רווחה הדיעה כי הפעם נתקל יערי בקשיים, במשימה ש- קבע לעצמו. בעיני המצרים, הזמנת כתב של הטלוויזיה הממלכתית של ישראל היא אקט פוליטי מובהק, בעל משמעויות רבות במצריים ובעולם הערבי, ונראה כי במצב הנוכחי של המשאיהמתן אין הם מוכנים לכך.

מאבק על חי"ל

המאבק על שלושת המקומות, העומדים להתפנות בחי"ל-ארץ, מגיע לשיאו. כמה מעובדי הטלוויזיה והרדיו מתחרים על אחד התפקידים הבאים: כתב הרשות בווינגטון, במקומו של ארי לוי; כתב הרשות בבון, במקומו של מיכאל קר- פי; והכתב בלונדון, במקומו, במקומו של מיכאל זימור.

בין אותם שהגישו את מועמדותם: הר- כתב לענייני מילגות, דן רביב; הכתב לעניינים ערביים, אהוד יערי; עורך מבט שני, שיממון טסלר; הכתב הפרי- למנטרי, נחמן שי; ושלושת כתבי הר- רדיו שהם קימה, מיכאל דק ואיתן אדמון.

נראה כי רביב יזכה בווינגטון, וקיסל באחת משתי הבירות האירופיות. בעל הר- סיכויים הרבים ביותר לבירה האחרת בי אירופה הוא שיממון טסלר. נחמן שי ייצא מהמירוץ, אחרי שיקבל, כפי הנראה, מיר- גוי כדובר המישלחת הישראלית בא"מ (ראה ידיעה נפרדת).

* עם מרכזת מערכת עלי כותרת, אורית שוחט.

המליאה סערה - אך המילחמה האמיתית היתה סמויה הקרב שנאחרי הקרב

גם עיתונאית, גם אשה וגם נציגת המערך. מוזעזת כולה, בכל שלוש הפונקציות שלה, היא שאלה את אנשי הטלוויזיה איך הם ממשיכים לשבת בשקט, כאשר מטיחים בפני לוח עלבונות. זה היה האות. אנשי הטלוויזיה, ובראשם מוטי קירשנבום, קמו ונטשו את הישיבה בועם. בדרכו אל הדלת קרא מוטי לעבר יצחק ליבני, שהוא נשאר יושב כדי להגן על כסאו.

מנכ"ל ליבני

למה נשאר יושב?

מאותו רגע הפכה התנהגותו של ליבני מוקד הפרשה. מדוע נשאר יושב? הרמו של קירשנבום היה ברור: ליבני מתקרב לסוף תקופת- הכהונה שלו. אין זה סוד שהוא רוצה לכהן תקופה נוספת. אין זה סוד שרבים בקואליציה רוצים להחליפו בקומיסר פוליטי של הליכוד או הדתיים. מוטי רמז שליבני רוצה למצוא חן בעיני הליכוד, וכי משום-כך נמנע מלהגן על עובדיו. היתה זאת דקירה של פגיון חד.

הסיבה האמיתית להתנהגותו של ליבני, להבדיל מהתנהגותו של קירשנבום, נובעת מן ההבדל באופיים של השניים. ליבני הוא אדם רגיש, מופנם, שקט מטיבעו ואיטי בתגובותיו. קיר- שנבום הוא מהיר-מענה וחרף-לשון, המצטיין בספונטניות. כאשר התחוללה השערוריה, המתין ליבני להתערבותו של ירון. כאשר ירון לא הגן על לוח, היה ליבני מתערב, מן הסתם, לולא התקפתו של קירשנבום עליו וקריאת-האתגר שלו. אחרי זה שוב לא יכול היה ליבני לקום ולצאת אף הוא. אילו עשה כן, הדבר היה נראה ככניעה לתכתיב של קירשנבום אויבו. לפני שנתיים הצביע ליבני נגד קבלת קירשנבום לתפקיד מנהל התוכניות בטלוויזיה. טענתו העיקרית: ארנון צוקרמן, מנהל הטלוויזיה, משועבד לקירשנבום, ואם יקבל קירשנבום את התפקיד, הוא יהיה למעשה מנהל הטלוויזיה.

באותה הצבעה נוצח ליבני. בעזרת קולו של צוקרמן, אויבו, זכה קירשנבום במיכרו. מאז קיימת מילחמה לא רק בין ליבני וצוקרמן, אלא גם בין ליבני וקירשנבום. כיום רוצה צוקרמן, שהוא ידידו של שימחה ארליך, לסלק את ליבני ולבוא במקומו. אם לא יצליח בכך, ביגלל התנגדותו של מנחם בגין, חותר צוקרמן לפיתרון חילופי: לבטל ביכלל את תפקיד המנכ"ל, כך שמנהלי הטלוויזיה והרדיו יהיו כפופים במישרין לוועד-המנהל.

יתכן כי צוקרמן אינו ער לתוצאותיה של מהפכה כזאת, אם אכן תבוצע (לשם כך יש צורך בתיווך החוק). פירוש הדבר יהיה כי יור"ר הרשות, ראובן ירון, שהוא שליח פוליטי מובהק וקומיסר של חוגי הימין של הליכוד, יהפוך מנכ"ל הרשות בפועל.

הקומיסרים

באים

קירשנבום לא הסתפק במכה שהנחית על ליבני בעת טריקת הדלת. הוא המשיך בפעולה, הפעיל את ועד-העובדים נגד המנכ"ל, על שזה זנח את תפקידו והשתמט כביכול ממילוי חובתו להגן על עובדיו.

ליבני נעלב עד למעמקי נפשו. הוא מתגאה בכך שהתייצב להגנת עובדיו פעמים בלתי-ספור. מייד אחרי גמר ישיבת-המליאה דאג לפרסם הודעה פומבית, שבה הגן על לוח וגינה את ההתקפה עליה. למחרת היום פירסם הודעה שניה, ברוח דומה.

אך כאיש-תיקשורת ידע ליבני כי הידיעה הראשונה היא המשפיעה על הציבור. במילחמה בין קירשנבום וליבני, נחל כישלון טאקטי.

המגוון בפרשה כולה הוא שגם קירשנבום, מי שהיה מסיק התוכנית ניקוי ראש, וגם ליבני חשודים במידה שווה על ממשלת- הליכוד, שרבים מראשיו היו שמחים להחליף את שניהם בקור- מיסרים נאמנים וציותניים.

ה צניעות היא בעוכרי הטלוויזיה הישראלית. היא מחפשת בקדחתנות חומר מרתק בחי"ל - בעוד שהחומר המרתק ביותר מונח תחת אפה ממש, ואפשר למלא בעזרתו שעות ארוכות של שידור, חינוך איך-כסף. לא דרוש אלא לצלם את ישיבות מליאת רשות-השידור, ולהעבירן לאומה בשידור חי.

המאפיה

השמאלנית

ה שבוע סערה הטלוויזיה סביב ישיבת המליאה, והמדינה כולה חזתה במחזה מן היציע. מאחר שהטלוויזיה עצמה לא שידרה את המאורעות, נאלץ הקהל לעקוב אחריהם באמצעות העיתונות. אולם זו נתנה רק את המאורעות שעל פני השטח. היא לא הבחינה במאבקים הנסתרים במעמקים.

גיבור המאורע היה הפרופסור יוסף בן-שלמה, דתי בלי- כיפה, שנתמנה על-ידי שר-החינוך והתרבות חובש-הכיפה כראש המועצה הפדגוגית, אחרי שהנחה תוכניות דתיות בטלוויזיה. בן-שלמה הלך בדרך הקלה כדי לעורר רעש ולהשיג פירסום. הוא בחר בשעיר-לעזאזל: "המאפיה השמאלנית" בטלוויזיה. במהלך הדיון הפליט הפרופסור (המומחה לרוי הקבלה) כלפי יהודית (ג'ודי) לוח (מתחרז עם "אמוץ"), מנהלת המחלקה לתוכניות הסברה ומדע כי יש קונסנזוס על כך שמנחי עלי כותרת הם בעלי דיעות שמאלניות.

לוח לא הספיקה להשיב. במקומה קפץ מוטי קירשנבום גבה- הקומה ומהיר-הלשון. הוא קרא לעבר הפרופסור שיש קונסנזוס על כך שהוא היה מנחה גרוע של מורשה.

בחדר השתררה דממה של תדהמה. ההתקפה של מוטי הממוש- קה היתה אישית וחרפה. אמנם סברו הכל כי דברי בן-שלמה לא היו בסדר, והכל ידעו שהוא היה מנחה גרוע. אך במליאת הרשות הוא יושב כנציג-ציבור, כביכול, ולא כמנחה. ואילו קירשנבום משתתף בישיבות רק כעובד הרשות, מבלי להיות חבר בה. איך מעז עובד לתקוף נציג-ציבור?

נראה כי בן-שלמה הגה בשאלות אלה במשך כמה דקות, כי תגובתו איחרה לבוא. כעבור כרבע שעה חזר ותקף את לוח, בטענה כי מנחי עלי כותרת הם אכן שמאלנים. הוא התכוון, בעיקר, ליעקוב ("יענקלע") אגמון.

ג'ודי לוח היא אשה תרבותית ונחמדה, והיא התייצבה להגן על אנשיה. היא השיבה לפרופסור כי דיעותיהם הפר- טיות של המנחים אינן מעניינות אותה. כל עוד אינם מבטאים אותן בתוכנית. ואת זאת אינם עושים.

על כך השיב הפרופסור כי אין זה נכון. לוח נעלבה ושאלה אם אינו מאמין לה. הפרופסור הנזעם השיב, כשהוא סמוק-פנים, כי אינו מאמין לה.

ברגע זה קם הפרופסור ראובן ירון, יור"ר הרשות, להתערב. הכל סברו כי הוא עומד להגן על לוח, הן כנציג-למנו והן כיו"ר. האמור להגן על עובדיו המותקפים על לא עוול בכפם. נראה כי כך חשב גם יצחק ליבני, מנכ"ל הרשות, שישב דומם והמתין להתערבות היו"ר.

עורך קירשנבום

על מה יש קונסנזוס?

אולם היו"ר נתון במצב עדין. הוא איש ארץ-ישראל השלמה, אך אנשי הליכוד תוקפים אותו בטענה כי הוא נכנע מדי לשמאלנים. על כך, להפתעת הכל, לא הגן כלל על לוח, אלא הפליט כמה מישפטים חסרי-משמעות על הצורך לבדוק את העניין. כאשר התערב מוטי קירשנבום שוב, צעק ירון לעברו ותבע ממנו, כעובד הרשות, שלא להפריע.

בשלב זה נעורה בלה אלמוג, חברת המליאה. ככל חברי המליאה, היא נושבת על תקן כפול ומשולש. במיקרה זה: היא